

מ"ת 6623/10-14 - מדינת ישראל נגד דוד בן בלק

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

13 נובמבר 2014

מ"ת 6623-10-14 מדינת ישראל נ' בן בלק (עציר)

מ"ת 6619-10-14

בפני כב' השופטת ליאת שמיר הירש
המבקשת
נגד
המשיב
דוד בן בלק (עציר)

ב"כ המבקשת - עו"ד נבו

ב"כ המשיב - עו"ד לחן יאיר

המשיב מובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להחזקת המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה בהיותו בלתי מורשה, נהיגה בקלות ראש, אי ציות לשוטר במדים, סיכון חיי אדם, על פי תקנה 21 (ב)(4) לתקנות התעבורה, נהיגה שברמזור אור אדום ונהיגה בכיוון ההפוך בכביש חד סטרי.

כעולה מעובדות כתב האישום ביום 24.10.14, נהג הנאשם על אופנוע וכשהגיע סמוך לעמדת נידת משטרה, אשר סימנה לו לעצור, הסיט את מבטו לכיוון השוטרים ובמקום לעצור ביצע פניית פרסה והתחיל להימלט, תוך שהוא נוסע ברשלנות, חוצה הצומת באור אדום, מסכן רכבים שעמדו בצומת, המשיך ונסע נגד כיוון התנועה, נכנס עם האופנוע אל גן אלישבע באשדוד, וחצה אותו תוך שהוא מסכן את עוברי האורח שהלכו במקום באותה העת.

בדיון בבקשה, שהתקיימה במעמד הצדדים ובאי כוחם, הובא לידיעתי תיק החקירה ועל פיו טענה ב"כ המבקשת כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת העבירה המיוחסת למשיב בכתב האישום.

ב"כ המבקשת טענה כי לנוכח העבירה בכתב האישום קמה כנגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו ולפיכך ומשאין בנסיבות מקרה זה חלופת מעצר הולמת ביקשה להיעתר לבקשתו ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, אך טען כי ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב על ידי שחרורו לחלופה של מעצר בית ובתנאים מגבילים.

תיק החקירה הובא לעיוני וגם אני מצאתי שיש בו ראיות לכאורה כנדרש בשלב זה.

ביום 29.10.14 התקיים דיון בעניין בקשה זו ובסופו נשלח המשיב לשרות המבחן על מנת שזה יכין בעניינו תסקיר מעצר.

תסקיר המעצר התקבל היום וממנו עולה כי מדובר בבחור צעיר כבן 23, אשר שוחרר מריצוי מאסר לפני ארבעה חודשים.

קצינת המבחן מציינת את נסיבותיו האישיות של המשיב ואת הנסיבות בהן נקלע לביצוע העבירה הפלילית המופיעה בעברו.

קצינת המבחן ציינה כי המשיב מוכר לשרות המבחן מתיק זה וכי התרשמו ממנו כי החל בתהליך של הגברת המודעות למניעת התנהגות בלתי נורמטיבית ומוטיבציה לשיקום חייו.

ממעצרו הנוכחי התרשמו כי המשיב נמצא כיום במצב בו הוא מתקשה להפעיל את שיקול הדעת באופן נכון והתנהגותו מאופיינת כהתנהגות פורצת גבולות וזאת לצד רצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי.

עוד צוין כי על מנת שהמשיב ינהל אורח חיים תקין, הוא זקוק לגבולות חיצוניים ברורים ויתרה מכך, ציינה כי המשיב נמצא כעת בשלב זה בגיבוש חוצה התנהגות עבריינים וכיום מגלה קושי לנהל אורח חיים תקין.

שרות המבחן נפגש עם שניים מהפקחים, עם אמו ועם אחותו הבכורה ומצא כי מדובר בערבות אשר מביעות נכונות לפקח על המשיב ולסייע לו לשקם את חייו, תוך שילובו בתעסוקה והחזרתו למוטב ולבסוף מציינת קצינת המבחן כי לדעתה יתקשו הערבות להציג גבולות ברורים למשיב ומכך גם לצמצם את רמת הסיכון הנשקפת מהתנהגותו על כן לא ממליצה היא על שחרורו ממעצר.

לאחר שבחנתי את הבקשה ועיינתי בחומר החקירה הגעתי לכלל מסקנה כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב ואף קיימת עילת מעצר כנגדו בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הצבור כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב) .

אומנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה.

לעניין חלופת המעצר יש לבחון את טיבן של העבירות ומהותן לנוכח התנהגות המשיב ועברו.

זאת ועוד, **"הבסיס לחלופת מעצר טמון ביכולתו של ביהמ"ש לתת בנאשם אמון"** (בש"פ 8123/99 נשד נ. מ"י, לא פורסם).

מכל האמור עולה, כי השאלות שעניינן בחינת חלופת מעצר **"מתמקדות בעיקרן בשתי שאלות - שהן שתי פניה של שאלה אחת - האם המשיב מסוכן והאם ניתן ליטול את עוקצה של סכנתו, שהנסיון להשיב עליה הוא, בעצם, נסיון לצפות מראש את התנהגותו של אדם... בבואו להשיב על שאלות אלו על בית המשפט למצוא נקודות משען בטוחות ככל האפשר שאותן יכול הוא למצוא בתוך שתי מערכות של עובדות המושתתות על הראיות שהובאו בפניו בשלב זה. הראשונה - המעשה, השניה - העושה. דהיינו, עליו לבדוק אם מעידות נסיבותיה של העבירה כשלעצמם שהנאשם עלול לחזור על המעשה... עליו לבדוק אם מעידה אישיותו של המשיב, כפי שהיא מתגלה מתוך עברו ואורח חייו, על כך שהוא עלול לחזור על המעשה"**. (ראה בש"פ 5222/97 קופל פטשניק נ. מ"י, טרם פורסם).

בפני בית המשפט העידו אביו של המשיב, אחותו הבכורה, אמו ואחותו הצעירה.

מעדותם ניתן היה להתרשם כי מלבד האחות הצעירה, אשר לטעמי, אין לה את מידת ההשפעה הנדרשת על המשיב ולאור גילה צעיר אינה יכולה לשמש כמפקחת, יתר המפקחים יכולים לשמש כמפקחים ראויים.

התרשמתי כי מדובר במשפחה אשר רואה חשיבות גדולה במתן עזרה והתגייסות עבור המשיב.

הוריו של המשיב, לטעמי, מהווים עבורו דמויות מציבות גבולות ואני סבורה כי הם יכולים לשמש כמפקחים מתאימים.

בעדותם בפניי, לא היססו המפקחים להודות כי לא ידעו על רכישת האופנוע בו בוצעה העבירה על ידי בנם וניתן היה להתרשם כי הם מדברים באופן אמיתי וכנה ומבלי לנסות להסתיר מבית המשפט נתון זה. מעדותם ניתן היה להתרשם כי הם מבינים את הסיטואציה אליה נקלע בנם באופן מציאותי.

לא מצאתי שמדובר במשפחה שמגוננת, במובן השלילי של המילה, על המשיב.

כמו כן, התרשמתי בצורה חיובית מאחותו הבכורה של המשיב, כדמות שיכולה לעזור לו הן במתן כלים לשיקום והן במתן הכוונה, הדבר גם צוין בתסקיר שרות המבחן אשר התרשם מהאחות כדמות המשמשת משענת עבור המשיב בשנים האחרונות.

כתב האישום שהוגש כנגד המשיב, מתאר מסכת עובדות המעידה על מסוכנות רבה והתנהגות המסכנת את ציבור המשתמשים בדרך באופן שאינו סביר.

ראוי לציין, כבר בשלב זה, כי לא ברור מדוע בחרה התביעה, בהתחשב במסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום, לייחס למשיב עבירות תעבורה, שכל אחת מהן הינה עבירה שאינה מן החמורות בפקודה ורובן מסתכמות בעונשי קנס, אך משבחרה לעשות כן, על בית המשפט להתייחס לכתב האישום שמונח בפניו.

למסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום, נוסף עברו הפלילי של המשיב, לפיו הורשע בעבירת שוד, בגינה ריצה 11 חודשי מאסר בפועל ומהם השתחרר כ- 4 חודשים טרם האירוע, נשוא תיק זה.

הפרשה המתוארת בתיק זה, מעלה דילמה לא קלה. מצד אחד, נוטה הכף שלא להיעתר לבקשה לאור חומרת המעשים על רקע עברו של המשיב, מצד שני, לא אוכל להתעלם מהתרשמותי החיובית של המפקחים ומהערת קצינת המבחן כי המשיב נמצא כעת בשלב של גיבוש דפוסי התנהגות עברייניים, אשר יכולים להחריף משמעותית את שהותו בכלא.

"למלאכת השכלול...אין נוסחאות מתמטיות מדויקות.

בסופו של דבר, וכיוון שכל החלטה על מעצר או שחרור מצריכה "תפירה ידנית" בתוצאה האופרטיבית יש משקל לא מועט לחוש המומחיות של השופט, המתאים את ההחלטה לנסיבות הקונקרטיות העומדות לפניו".

(ראה: **בש"פ 7686/2003 - רפיאב נ' מדינת ישראל, פד"י נ"ז (6753)**, השופטת (כתוארה אז) נאור).

נתוניו של תיק זה בהחלט יכולות לעורר סוגיה של אמון במבקש ואכן זהו פרמטר חשוב ומרכזי טרם מתן החלטה בבקשה, אך התכלית בבחינת חלופה, הינה מציאת פתרון שאיננו מעצר באופן שיש בו כדי לאיין או לצמצם באופן משמעותי את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

אני סבורה כי ביחס לקושי הנשקף מהאמון שניתן לתת במשיב, יש לגזור את יתר התנאים בהם ישוחרר כדי לבנות חלופה המונחת על אדנים חזקים מספיק כדי למנוע מהמשיב לסכן את הציבור.

משמצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה בתנאים מגבילים, ומששקלתי את השיקולים לקביעת ערובה על פי הקבוע בסעיף 46 לחוק, הנני מורה על שחרורו של המשיב, בכפוף להמצאת ערובה להלן ובתנאים הקבועים בסעיף 48 (א) רישא לחוק בנוסף לאלו המפורטים בהחלטתי כדלקמן:-

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא 24 שעות ביממה ברחוב אלמוגים 2/31 באשדוד, תחת פיקוחם המלא של הגב' לינדה בן בלק, אברהם בן בלק, קרין בן בלק.

(להלן: "הערבים") ותאסר יציאתו משם במשך כל שעות היממה, למעט עפ"י החלטה מפורשת של בית המשפט וגם זאת בליווי צמוד של אחד הערבים.

ב. המשיב יפקיד סך של 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור וסך של 2,000 ₪ נוספים בתוך 7 ימים.

ג. המשיב ימציא ערבות עצמית על סך של 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ד. תחתמנה שתי ערבויות צד ג' כל אחת על סך של 10,000 ₪, על ידי כל אחד מהערבים הנ"ל, להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ה. מובהר לערבים כי תנאי מתנאי הערבות הינו חובתם להימצא במחיצת המשיב, וכן לפקח על תנועות המשיב באופן הדוק ובאופן שאחד מן הערבים לפחות ימצא במחיצתו 24 שעות ביממה. ועוד מוטלת על כל אחד מהערבים החובה לדווח מיידית דבר כל הפרה למשטרת ישראל.

ו. המשיב יעמוד בפיקוח מעצר מטעם שירות המבחן למשך 6 חודשים מהיום או עד תום ההליכים בתיק העיקרי, הכל לפי המוקדם.

ז. למשיב יותקן איזוק אלקטרוני וזאת לאחר שיעמוד בתנאים הדרושים להתקנתו.

תנאי זה מהווה תנאי לשחרורו.

ח. מורה על פסילתו עד לתום ההליכים של המשיב.

ט. האופנוע בו בוצעה העבירה, בשלב זה, יתפס וישמר על ידי המשטרה.

זכות ערר כחוק.

<#3#

ניתנה והודעה היום כ' חשוון תשע"ה, 13/11/2014 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על עיכוב ביצוע החלטתי זו עד מחר 14.11.14, בשעה 11:00.

המשיב ישהה במעצר עד למועד זה.

ניתנה והודעה היום כ' חשוון תשע"ה, 13/11/2014 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש, שופטת

הוקלד על ידי שרה בן זקן